

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Institvtio De Salvtari Poenitentia Peccatoris

Viexmont, Claude de

Coloniae Agr., 1725

VD18 1361598X

Cap. II. Quòd nullum est peccatum tam graue, quin per veram
pœnitentiam sit remissibile.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50113)

care. Dederat tibi præcepta, ne peccares, & tamen peccanti dedit pœnitentiæ remedium, ne desperes: quantumcunque peccaueris, parceret tibi Dominus, si pœnitueris.

QVOD NVLLVM EST PECCATVM TAM GRAVE, QVIN PER VERAM POENITENTIAM SIT REMISSIBILE.

CAP. II.

AT dixeris, Sed ego Deum super omnem hominem offendi, & super numerum arenæ maris peccaui: multa peccata mea eius generis sunt, de quo Matthæi duodecimo dicitur: Si quis peccauerit in Spiritum sanctum, non remittetur ei neque in hoc sæculo neque in futuro. Maior est iniquitas mea, quàm ut veniam merear. R. mentiris, frater charissime, sicut & Cain: maior est Dei pietas, quàm tua impietas: maior est Dei misericordia, quàm tua miseria. Potes de peccatis tuis consequi veniam, quia Dei bonitas humanam vincit malitiam. Peccata omnia ab origine mundi commissa qualitate & numero sunt finita, Dei autem misericordia nec numerum habet, nec mensuram, ideo peccatorum omnium numerum superat & grauitatem: plus potest Deus parcere, quàm omnes homines possint peccare. Peccata omnia si ad Dei conferantur misericordiam, sunt quasi vna guttula ad totam maris aquam: & quasi tela araneæ, quæ nusquam comparet vento flante.

Magni

Genes. 4.

Misericordia Dei infinita, peccata autem finita.

Desperare
quid sit.

Magnitudinem morbi tui vides, & potentiam Medici non vides: ideóque peccatis tuis desperas veniam, iisque Dei comparas misericordiam. Nihil aliud est desperare, quàm Deum peccatis suis comparare. Si Deus peccatorum magnitudine victus non potest ignoscere, detrahis ei omnipotentiam: si non vult quod potest, eum facis mendacem, qui id præstare nolit, quod toties per ora Prophetarum promisit. Ego sum, (inquiens) qui deleo iniquitates tuas, & memor non ero, tu autem memor esto.

Esaie 43.

Desperatio
maximum
peccatum.

Plus de te despero quia desperas, & te plus de desperatione, quàm de aliis peccatis tuis damnas: ipse te in æternum perimis, qui apud patrem misericordiæ ad pœnitentiæ remedia non recurris. Animæ mors est peccatum aliquod perpetrare, eius verò desperare veniam est in infernum descendere. Hinc Iudas magis Deum offendit, in eo quòd per desperationem seipsum suspendit, quàm in eo, quòd per malitiam eum tradidit. Desperatio reddit hominem maledictum, & protectione Dei indignum.

Iudæ de-
speratio.

Peccatum
nullum est
irremissi-
bile.

Ezech. 33.

Sed ne forte hinc colligas desperationi tuæ, aliisque peccatis tuis non esse paratam Dei misericordiam, sed iis quædam duntaxat, qui leuia peccata admiserint; audi Dominum clara voce pollicentem, Quacunque hora ingemuerit peccator, omnium iniquitatum eius non recordabor. Nullum eriminum genus excipit, nec multitudinem aut magnitudinem peccatorum perpendit, qui omnia omnium peccata

cata

cata redemit, eorúmque remittendorum potestatem Sacerdotibus suis sine vlla exceptione concessit. Tantùm ingemisce & conterere, & parata tibi est omnium superiorum peccatorum obliuio: si multa & magna sunt peccata tua, multa & magna est Domini misericordia. Miserebitur tui Dominus secundùm magnam misericordiam suam, & secundùm multitudinem miserationem suarum delebit multitudinem iniquitatum tuarum.

Quòd autem obiicis mihi illud Matthæi duodecimo, Si quis peccauerit in Spiritum sanctum, & cætera. R. Peccatum in Spiritum sanctum (id est, quod fit ex certa malitia contra bonitatem & misericordiam Dei, quæ peculiariter attribuitur sancto Spiritui) ideo dicitur irremissibile, quia directè obuiat Dei bonitati & misericordiæ: quæ & remissionis peccatorum est principium, sicque id excluditur, per quod remitti debet peccatum: sicut & morbus dicitur incurabilis, qui directè tollit remedia curationis. Peccatum illud irremissibile dicitur, non quin pœnitenti remittatur, sed quia, qui sic peccauerit, de misericordia Dei aut desperat aut præsumit, sicque peccatis alia peccata addit: ideoque in malis suis obstinatus, sicut vix & rarò peruenit ad pœnitentiam, ita & peccati sui vix & rarò consequitur remissionem. Sed de nullo peccatore desperandum est, quamdiu Dei patientia eum adhuc ad pœnitentiam expectat, nec eum adhuc ex hac vita eliminat. Paganus aut Iudæus est hodie, nõnne cras fieri potest Christianus? hæretic-

Peccatum
in Spiritum
sanctum.

Notandum,

Peccatum
irremissibile.

Peccatum
irremissibile
quid sit?

De nullo,
quamdiu
viuit, est de-
sperandum.

Crucifixori-
bus parci-
tur.
Luc. 23.

Iudas ad
pœniten-
tiam inuita-
tur.
Ioan. 13.

reticus est, quid si cras sequetur catholicam
veritatem? schismaticus est, cur non cras am-
plecti poterit catholicam pacem? Nemo igitur
est desperandus, quamdiu in hac vita est con-
stitutus, quia nonnunquam pœnitentia, quæ
diffidentiâ ætatis differtur, consilio maturiore
perficitur. Donec in hac vita sumus, nullum
est peccatum, nulla est iniquitas, quæ non pœ-
nitentiæ medicamento sanetur, si conuersio pura
& sincera habeatur. Quod peccatum grauius esse
potest homini ægrotanti, quàm interfectio sui
Medici? quòd si ei dimittitur, quid non dimitti-
tur? Christus in cruce pendens pro crucifixoribus
suis Patrem rogauit dicens: Pater, ignosce illis,
quia nesciunt, quid faciant. Si salutis spes il-
lis reddita est, à quibus Christus occisus est:
quis iam de sua salute desperet? Dominus
etiam Iudam, qui eum tradiderat, ad pœniten-
tiam & implorandam misericordiam inuitabat,
dum suæ proditionis eum præmoneret, & pe-
des ei sicuti & aliis ablueret, dum eum voca-
ret amicum, & oblatum ab eo exciperet oscu-
lum. Si Christus crucifixoribus suis non so-
lùm pepercit, sed etiam pro iis patrem rogauit:
si Iudam inuitauit ad pœnitentiam, quantò ma-
gis pœnitenti tibi dabit veniam? Tu suæ ma-
iestatis es adorator, non sui corporis interfe-
ctor: suæ mortis venerator, non suæ passionis
derisor: suæ misericordiæ contemplator, non
suæ infirmitatis contemptor, & apud eum tibi
desperas veniam, & peccatorum tuorum re-
missionem?

Itaque, frater charissime, à spei firmitate nulla te peccatorum tuorum qualitas, nulla te frangat quantitas: etiam si commisisses omnia peccata, quæ ab origine mundi sunt commissa: ne sic quidem eorum deberes desperare veniam, quia Dei bonitas humanam vincit malitiam. Si tantum peccare potes, quantum Deus bonus est, per me tibi licet, vt desperes. Quodd cum fieri non possit: qui de te malo desperas, de Deo te meliore confidas. Peccasti, peccati pœniteat te: millies peccasti, millies pœniteat te. Pœnitentiam age, & appropinquabit tibi regnum cælorum. Deus ad pœnitentiam non hortaretur, nisi pœnitentibus veniam polliceretur. Inter completam pœnitentiam & regnum cælorum, nihil est intermedium: age pœnitentiam de peccatis tuis, & in momento patebit tibi ianua cælestis. Peccata tua separant inter te & Deum: quæ obstacula si per pœnitentiam tollas de medio, iam adhærebis Deo, vnusque spiritus eris cum eo. Dignos fac fructus pœnitentiæ, & contraria contrariis redime: & qui antea agebas contraria Deo, nunc contraria agas diabolo.

Desperandum de nullis peccatis. Pœnitentiæ vis.

O EXEM-